

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU LIII.

Nr. 34.

Brașov, Luni, Marți 13 (25) Februarie

1890.

Kișdedovurile și confesiunile.

I.

Istoria uneltirilor de maghiarizare se repetă.

Ceea ce au făcutul la 1879 și la 1883 vor să facă și la 1890.

În posesiunea puterii de stat, contrarii limbei și ai naționalității noastre merg înaintea fără de nici o sială, căutându-și realiza ne-
bunele lor planuri.

Ei își gândesc: cum am puteu reuși la 1879 și la 1883 cu introducerea forțată a limbei maghiare în școle, de ce se nu putem reuși și la 1890 cu introducerea earăși forțată a instituției Kișdedovurilor?

Și își mai gândesc: De ce se nu ne folosim de împrejurări, cari ne-au făcutu domni absoluți peste statul, și de ce se nu mergem înaintea, când nu întâmpinăm nici o rezistență serioasă?

La 1879, când se debătea proiectul de lege pentru introducerea forțată a studiului limbei maghiare în școlile noastre populare, deputatul Ludovic Mocșary, singurul Ungur, care și-a redicatu vocea în contra acestui proiect, a dîșu între altele: „Nu știu până unde vor merge aceia, cari vreu să-o rupă cu politica ce-a aflatu espresione în legea de naționalitate dela 1868!”

Ei bine, noulu proiectu alu ministrului de instrucțiune unguerescu de adî, conte Csaky, ne arată destul de lămurit *până unde vor merge* cei ce au rupt-o cu politica inaugurată de Deak și Eötvös la 1868.

La 1879 și la 1883 guvernul și legiitorii ungueri mai credeau de cuvîntă a masca planurile lor, susținđu, că scopul lor este numai de a se lăți cunoștința „limbei statului” dër la maghiarizare nicî, că se gândesc.

Astăzi, după un șir de ani, ei nicî că-și mai dau silință a-și

masca planurile, ei o spun fără sfială dela ministru începđu până la celu din urmă scriitoru, că scopul celu urmărescu cu noulu proiectu pentru înființarea de asiluri de copii este maghiarisarea și numai maghiarisarea.

Celu mai autorisatu organu de publicitate alu guvernului, „Nemzet”, declară fățiș că proiectul de lege pentru Kișdedovuri e menit a „înainta marile interese naționale ale maghiarisării”, căci pe tărîmulu asilurilor de copii este cu puțință o „maghiarisare liniștită și pacifică”; micii copii ai Nemaghiarilor vor învăța în aceste asiluri jucându-se limba statului și vor intra astfel „pe jumătate maghiarisati” în școla populară, care va avé apoi să completeze opera „asimilării naționale”.

Și pe când unu organu autorisatu alu guvernului bate astfel toba maghiarisării, ce face ministrul?

Ministrul Csaky conchiamă o anchetă, care se-și dea părerea asupra proiectului său privitoru la înființarea de Kișdedovuri și comunică că va face totu posibilu pentru ca acestu proiectu de lege să se prezenteze camerei încă în sesiunea acestă.

Ținendu sêmă de declarația d-lui Csaky făcută în dietă, că densusul va respecta cercul de activitate alu confesiunilor, fiăcine era în dreptu a crede, că ministrul se va sfătui cu aceste confesiuni și asupra noului său proiect, cu scopu de alu alcătui astfel ca se nu fiă jicnită dreptul confesiunilor.

Ce se veđi însă? În ancheta conchiamată de d-lu Csaky aflărăm din sinul confesiunilor și alu naționalităților nemaghiare, numai pe episcopul Sasiloru Teutsch.

Cum vine, că d-lu Csaky, care pretinde, că vrea să respecte cercul de activitate alu confe-

siuniloru, află de lipsă a se sfătui într-o cestiune atâtu de gravă, ca aceea a înființării asilurilor de copii, numai cu superintendutul Sasiloru din Ardeľu?

Nu mai există la noi și alte confesiuni multu mai numêroșe, care trebuie să aibă și ele cuvîntul lor, când e vorba de a se lua nise măsuri cari ating vieța noastră religioșă, socială și națională în modul cel mai grav?

Ori dora d-lu Csaky a primitu vr-o hârțiu dela Blașiu și dela Sibiu, că episcopii noștri vor subscie toate ce le va face densusul?

Și decă—precum nu ne îndoinu—episcopii noștri numai la aceea nu se pot gâdi, ca să aprobe unu proiectu, care amenință nu numai temelia naționalității, ci și temelia biserice și a religiunii noastre române, ce cugetă densusu asupra procederei contelui Csaky, care ignorază cu totul confesiunile române?

Nu vedu Prea Sântiele lor, că se repetă jocul dela 1879 și 1883 și că cercul de activitate alu confesiuniloru noastre, care s'a strimtoratu din ce în ce mai multu, este amenințatu acum a fi cu totul inăbușitu?

D-lu Csaky face cum îi vine mai bine la socotela. Așa a făcutu și Trefort. Dér ore au ajunsu așa departe lucrurile la noi ca să lăsăm totă grija pentru viitorul biserice și alu națiunii noastre în sarcina ministrilor unguerescu?

DIN AFARĂ.

Alegerile în Germania.

Scirile ce sosescu din Germania despre noușle alegeri, întemperate în zilele trecute, vestescu de-opotrivă sporirea considerabilă a voturilor socialiste, cu deosebire în Berlinu. La 1887, voturile socialiste abia ajungeau la cifra de 93,000, pe când la alegerile actuale ele au trecut peste cifra de 121,000, împutinându numărul voturilor contrare cu 13,000.

Faptulu acesta arată evidentu, că curentulu socialistu a luat mari dimensiuni tocmai în capitala imperiului, unde dintre toți candidații numai doi socialisti au fost alesi cu majoritate absolută. Voturile conservatorilor s'au împutinat, ér ale partidei progresiste au rēmasu cam la numărul dela alegerile din 1887. Înmușțirea voturilor socialiste nu s'a observatu numai în Berlinu, ci și în provinciă. Orașele Hamburg, München, Lipsca, Magdeburg, Nürnberg și alte orașe mai însemnate, vor fi reprezentate pe viitoru, în cea mai mare parte, de socialisti. Până la 21 Februarie n. alegerile s'au făcutu în 199 de cercuri, alegendu-se: 15 conservatori, 17 de partida imperiului, 7 naționali liberali, 50 de partidul din centru, 2 poloni, 1 liberalu, 14 socialist-democrați, 1 afară de partide, 8 elsațiani și 3 democrați. Afară de aceștia, în 40 de cercuri se vor face alegeri din nou, pentru care vor candida numai socialisti.

Succesele socialistilor au indispusu în câva pe diarele partidelor contrare, ca „Nationalzeitung”, care recomandă tuturor partidelor ca să lucre cu puteri unite în contra democraților social.

„Börsenzeitung” dîce: „Succesulu de acum alu socialist-democraților, siguru că va sgudui mințile și ideile și va aduce la conștiința de sine pe aderenții dreptului esistent”: „Berliner Tageblatt” dîce că „politica lui Bismarck a suferitu o învingere așa de amară, încâtu raru s'a întemplat că politica unu bărbat de stat se suferu o astfel de învingere.” Totu cam așa se exprimă și celelalte diare.

Concentrări de trupe rusești în Caucaș.

„Politische Correspond.” din Viena e informată din Petersburgu, că la Odesa au fost imbarcați 12,000 de ostași pentru Sevastopolu, de unde vor porni să întărăscă trupele din Caucaș.

Arestați pentru pradare de planuri.

Diarele din Londra vestescu, că doi amployați ai marinei ruse au fost arestați la Petersburgu, fiindu învinovății, că au vëndut atașatului militar german din capitala rusă planurile fortificațiilor de pe cōstele finlandeze.

FOILETONULU „GAZETEI TRANSILVÂNIEI”.

(22)

LINIȘTEA CASEI.

Romanu, de I. C. Panțu.

Mitică luă unu chibritu, îl aprinse, scose din buzunară unu bricégu și-l ascuți. Se uită la chibritu și încep să mai tae din elu, până în cele din urmă vedđu, că a rēmasu prea scurtă, îl aruncă.

„Da ce ai în mâna stānga?” întrebă cocōna Marița.

„Ce se fiă? Bricégul.”

„Nu așa, frate, vedu unu inel!”

Mitică tremură când auđi aceste vorbe, se uită la stānga, scose inelul și voi să-l pună în buzunară.

„Să vedu!” grăi cocōna Marița. „Să vedu, căci sēmēnă cu inelul, ce totu spuneai că-lu ai dela sōcră-mea, Dumneđu s'o erte!”

„Toomai!” grăi Mitică. „E inelul mamei, inchipuesce-ți, că l'am găsit!”

„Cum?” întrebă cocōna Marița.

„L'am găsit!” dîse Mitică frecându-se pe frunte. „L'am găsit și e bine să-lu purtăm în degetu, când avem să mărțimău sēu să insurām.”

Olga, când auđi aceste vorbe, se duse în iataculu său.

„Veđi, inelulu āsta, Marițo, mi-aduce aminte de vieța din copilăria și de tinerețea mea.”

Cocōna Marița luă inelul, îl puse în degetu,

ilū esamină și se minună de elu.

„Ce frumosu este”, dîse ea în cele din urmă.

„Așa'mi spunea mama, Dumneđu s'o ierte, că-i bine să-lu purtăm în degetu.”

„Când avem vre-o logodnă, sēu vre-o nuntă?”

„Da, Mițo!” grăi Mitică obositu.

„Era bine delu gășia mai de vreme!” adause cocōna Marița oftāndu.

„Cum, mai de vreme?” vorbi Mitică și se ridică dela masă.

„Mai de vreme, Mitică! Acum e prea târziu!”

Intr'aceea tăcură amēndoi. Mitică însă se uită la nevastă-sa cum esaminază inelul.

Deodată cocōna Marița tresări. Auđise pe Olga cāntāndu și acesta i-a făcutu o mare impresiune.

Era cam de multu de când nu mai rēsunase în casele lor vre-o cāntare, era de multu, tocmai de când își logodise fata. Rēmase în ascultare, îi plăcea grozavū cocōnei Mariții, și sta nemișcată într-o fericire, ce nu o mai gustase de atāta vreme. I-se părea, că a fugitū pustiul din inima ei, i-se părea, că și ea a vędutū lucrurile mai negre ca cum ar fi în realitate și că Olga nu este așa cum dă ea cu socotela. Și unde era ea impresionată, nicî nu băgase de sēmă ce cāntecū este, dēr când auđi și vocea dulce a fie-si, tresări din nou și lacrămile îi umplură ochii.

Olga cānta: „Tu care ești perdută...”

„Nați inelulu”, grăi Marița, își acoperi obrazul cu amēndouș mările și încep să plāngă.

Intr'una din zile, Olga se întorsese dintr-o excursiune, ce o făcuse în pădurea dela marginea moșiei. Strinsese unu buchetașu de flori de cāmpu și-lu ținea în mână. Câteva flori de cicōre le aruncă pe mesciōra ei în iatacū, și după aceea desbrăcāndu-se se aședă la pianu și cāntă nise piese mai multu fără voia ei, și se simția de totu mișcată, de totu voiōșă.

Tocmai pe când sta să se ridice dela pianu, intră Veta în iatacū și cu o fațā veselă dete „bunū seara.”

„Bine c'ai venitū, Veto, căci mi-se urise singurā. De multu n'amū mai statū de vorbă amēndouș.”

„Așa este, cocōniță. De multu, fōrte de multu, și dreptu spunēndu, mă simțu și eu mai voiōșă de când ai venitū la moșia. Când te-am auđitū cāntāndu, n'am mai putut să mă rabđu și etă-mē în iataculū D-tale fără să știu, decă nu cumva te supēră vēnirea mea.”

„Nu, Veto. Din contrā, îmi pare fōrte bine, că ai venitū.”

Intr'adeverū, cocōniță, că de când te-ai dusū D-ta dela moșia, mi-s'a uritū. Nu știu cum, dēr când ești D-ta acasă, totā casa este altfelū, par'că toți cāți

SCRILE PILEI.

Jubileul de 10 ani al „Luminătorului.“ In 5/17 Martie 1880 a apărut primul număr „de probă“ al „Luminătorului“ și astfel în sus și luna a anului curent se împlinesc 10 ani de când această foia trăese ca prima foia politică-română, ce a apărut în capitala Bănatului de odinioară, adică în Timișoara. La dorința unora dintre amicii acestui organ, s'au luat măsuri ca să se sărbătorească acest moment la ziua anunită, într'o formă potrivită, spune „Luminătorul“.

Le dorim ferbinte confrăților dela „Luminătorul“ să serbeze încă multe jubilee!

Românii din Maramureș la ministrul de culte. Cei din „Gutinu“: După ce și a doua oră a fost respinsă cererea Românilor din Maramureș, ca convicții români din Sigetul Marmației, în înțelesul statutorilor să-și țină și mai departe caracterul confesional și să fie supuși sub superinspecțiunea autorităților confesionale, Românii din Maramureș au ales o deputațiune stătătoare din cler și mirenii: anume îndreptându-se Prea On. Domn: Titu Budu, vicarul Maramureșului; Petru Salca, prot. și parochiu în Juleses, Alesandru Gyenge, prot. distr. Iodului, Basiliu Gyenge protopopolul Coseului și Paulu Orosu protopopolul Vișeuului; era dintre mireni Domnii: Basiliu Jurca proprietar mare și fostu deputat, Georgiu Rednicu advocat în Sighet, V. Manu advocat în Vișeu. Această deputația în 14 l. c. a fostu prezentată înaintea ministrului de Culte prin deputatul d-lu Petru Mihalyi, era în numele deputațiunii și respective a Marmațienilor a vorbit d-lu Titu Budu, espunându causa, pentru care s'a prezentat înaintea Escelenței Sale, rugându-l să binevoiască a mai studia causa și a se convinge. că convicțiiu din Sighetu întru adevărut este gr. cat. românu. Ministrul a primit deputațiunea și a promis, că va studia causa de nou. Totu în această causă au pregătitu Maramureșenii și unu memorand, care se va susținea ministrului de culte.— Totu nu dormă frații noștri din Maramureș...“

Distincțiune. De pe valea Crasnei ni-se serie: „D-lu Simeon Bocșia, arhidiaconu emerit și parochiu actualu al Cătelului român, pentru meritele sale castigate pe terenul bisericesc și școlastic, a fostu distins din partea Maiestății Sale prin conferirea crocei de aur cu coronă. Predarea solemnă a acestei distincțiuni s'a făcutu în 9 Februarie prin comitele supremi, fiindu de față d-lu vicaru alu Silvaniei, Alimpu Barbolovici, împreună cu 9 preoți din apropiare, câțiva inteligenți și întregu po-

porul din comună, cari toți împreună au luat parte la serviciul divin, la sfârșitul căruia comitele atârna crucea de aur pe peptul venerabilului preot. După acesta cei de față fură întruniți la o masă comună în casele meritului arhidiaconu S. Bocșia, care timp de 62 de ani a servit ca preot fără a lăsa nicu o ocași ca să nu folosască bisericu, școlu și națiune române și fără a-și fi pătat în acestu lungu șiru de ani nici barem prin vre-o faptă caracterul său preoțesc și național. — *Circeană.*“

Impăratul Iosif II. La 20 Februarie s'au împlinitu o sută de ani dela morțea împăratului Iosif II, a căru amintire va rămâne neștersă și între Români, ca a unui împărat cu adevărut alu poporului. In această di cripta împăratului dela Capuțiu a fostu visitată de publicul veneralu; pe costiugul împăratului Iosif II s'au depus cununii, precum și pe statua lui călărătu de pe piēta Iosif. In amintirea împăratului celui popularu, Iosif II, s'a ținut o adunare în clubul reuniuni politice „Donau-Club.“ Pe părții sale atârnu sentințe din scrisorile împăratului, precum: „Toleranța este o dovadă elocentă despre progresele spiritului omenesc.“ — (Scrisoarea către Van Swieten 1787. „Națiune și religiune nu trebuie să facă nici o deosebire,“ etc.

Balul român din Viena a fostu strălucit și a avut o reușită deplină, precum spune „Fremdenblatt“ din 19 Februarie: „Ultimul balu de elită, însu nu celu mai rău, a fostu balul român, ținut în noțtea de Lunu spre Marti în „Cursalon.“ Elu a fostu unu din balurile cele mai interesante ale carnevaului vienesu. Balul ni-a oferit o iocuu foarte frumoșă, deși s'a cam simțit lipsa de dame. Inse cu atât mai multu bucuria își petrecu danșătorile de față. Protectorul balului a fostu Alțeta Sa imperială arhiducele Reiner. Ca patronese ale balului au funcționat d-na Hayda Coandă, soția atașatului militar român, contesa Kielmansegg, Maria Văcărescu, Clarissa de Lindheim-Vivenot, Anetta Peșacof, Matilda de Hardtmuth, baronesa Erb-de Rudtorfer, Constanța Romelo. Dintre fruntașii onorațiilor au fost ministrul comun de resbelu Fzm. br. de Bauer, T. Văcărescu, ambasadorul României, guvernatorul țerii ces. reg. Kiemanssegg, baronul Mecsegy, ces. reg. generalu-maior, Nicolau Dumbră membrul camerei seniorilor, cavalerul de Lindheim consulul generalu român, vice-consulul de Arnold, deputații dietei imperiale br. de Romascan, Cossovicu, Ciuperovicu, Lupul, Gozanu, br. de Hurmuzachi, senatorul Peșacof și alți mulți încă. Balul nu se deschise

prin obișnuita poloneșă, ci cu „Hora Mariei“, compusă de Const. cav. de Buchenthal; apoi urmă primul vals începutu de președintele comitetului Dr. Ciurcu cu d-șora Văcărescu. Ordinea jocurilor reprezenta o monetă cu capul lui Traianu, eminentu lucrată și primită cu multă laudă și plăcere din partea damelor. Muscă virtuosă și frumoșă melonomistă virtuosă Ed. Strauss. Se înțelege, că la balul românesc au fostu frumoșe compozițiuni de jocu executate acuma întâi, precum: „Valurile Prutului“, dedicate de d-lu Buchenthal arhiducelui Reiner; „Din depărtare“, valsu de cav. de Flondoru, dedicat domnelor patronese; „Intre noi“, polca franceșă, de drd. Papanicolu, dedicat comitetului arangiatoru. Profesorul Rabensteiner a arangiata pre nimerită cotilionul.„

Pictură română. „L'Indépendance belge“ vorbesce în modul următoru de pictura româneșă: Pictura română a fostu foarte curioșă reprezentată la ultima expozițiune universală. Școlu acesta se distinge, e adevărată, mai multu prin originalitatea subiectelor, decâtu prin o factură specială, der succesele reportate de ea sunt în calele acele, care încurajază a stăru în cale noi decâtu a se înhăma la carul unui gen străin prin lucrări de simple imitațiuni.

Certă'n familie. In capitala „Kulturegylet“ ului ardelenu s'a întâmplat, după cum ne spune „Magyarság“, unu rușinos scandalu la balul reuniuni femeilor maghiare din Clușiu. Comitatu arangiatoru a invitat la balu înțrega aristocrațiă din Clușiu, care a și luat parte în mare număr, cum se credea, în urma observațiilor aspre ce s'au publicat în diare în contra ei, fiindcă nu s'a dus la ultimul bal alu „Kulturegylet“ ului. Aristocrațiă maghiară însă a ținut să-și arate de astă-dată disprețul ei față de burgesime prin aceea, că precum este informatu „Budapesti Hirlap“, cadriile le-a jucat în colone deosebite. Ba mai multu, ca lucrul să fie și mai cu vârfu, contele Almasy Imre și-a îmbrăcatu lacheul în haine elegante și l'a prezentat societății, unora ca pe secretarul său, altora ca pe forestierul său. „Cavalerul“ se apucă de jocu. Intregul șiru de domnișore, care străluciau în elegante costumuri, trecură prin mâna lacheului contelui Almasy. Aristocrațiă maghiară întempinară cu căldură hârnică lacheului și afabileră — veđi elu, ca ochii lumii să nu priceapă batjocura contelui Almasy. Mai la urmă însu lacheul său a fostu descoperit și datu afară din sala balului. Epilogul comediei a fostu câteva dueluri. Corespondentul lui „Magyarság“ adică într'un raport al său cătră numitul diaru a vă-

tematu pe Zeyk Albert, pe contele Teleki László și pe Matkási Pál, pentru care faptă fiindu provocat corespondentul a le da satisfacțiă. It-a și datu. Astfel s'a sfârșit comedia cu lacheul lui Almasy.

Recunditate rară. In ziua de 29 Ianuarie a. c., femeia Maria, soția lui Tânase Roșu, din comuna Fundianu, județul Tutova în România, în vârstă de 35 ani, a născut morțu pe la orele 10 dimineța doi copii gemeni, din caru unu băiatu și o fată, er pe la orele 4 seara a mai născut 2 fete vii, cari de asemenea au murit după 2 ore. Numita femeia se află bine.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Din comit. Albei de jos, 15 Febr. 1890.

Așa se credea despre fisolgăbirul din Vințulu inferioru, că nu mai există altu așa de punctuos în afacerele oficioșe și cu deosebire în încassarea aruncurilor comitatense, adică a banilor forșontului, casarmei de honvedu, spităului ș. a., căci în adevăr totu mergeau ca pe strună; decă primarii comunali din acele cercu în l-ma fiă-cărei lunt nu mergeau cu punga plină de bani se achite câtu de câtu din aruncurile mai sus amintite, numai de câtu se trimeteau pe spesele respectivelor primarū câte 2 esecutori, cari și și noțe petreceau timpul la porța oficialu pretorialu, așteptându să li-se dea prada. Astfel în câte o lună se priceauia cutăru primarū spese de esecutiune în sumă de 30 fl. și mai bine, pe caru îi plătia din punga sa propriă din causă, că în l-ma lunei nu a dusu banu la fisolgăbiru. Astfel se căpătau esecutori, cari erau nimese cismari din Vințulu de jos și alți „nemes ember“ i, și totu astfel au mersu treburile multu timp. până când în urmă fisolgăbiru a murit. Acesta s'a întâmplat în luna trecută și după a controlă făcută din partea vice-comitului s'a adevărit, că banii încassați prin esecutiune de pe bieții ouseni sunt, ce-i dreptu, scriși în libelele oficioșe, der banii nu s'au călă palmă. Astfel de controlă s'ar fi putut face și până a trăit repostatul fisolgăbiru, er nu după ploia chepeneagū, când nu mai e cu cine trage socoța.

Nu se scie acum ce va fi suferit „Kulturegylet“ ulu, pentru-că repostatul fisolgăbiru era și președintele aceluia în districtul Vințulu inferioru, care a silitu pe fiacare notar și primar comunali, ca în fiacare anu să solvăsoa pe seama „Kulturegylet“ ului câte 1 fl. ceea ce s'a și solvit regulat, ba pentru plăcerea d-sale, unu notar a daruit „Kulturegylet“ ului 20 fl. E tare probabilu, că și pe cassa „Kulturegylet“ ului o fi ajunsu sôrtea casei comitatense.

se află prin prejur sunt plini de bucuriă. Mai ales eu nu'mi mai găsescu astempêrul, și când mă gândesc, că D-ta nu ești ca alte cocâne, când mă gândesc, că D-ta stai bucuros de vorbă cu or și cine, și or unde te-ai afla faci voia bună, spunu dreptu, că nici nu simțu, că mă afu singur la moșă.“

„Cum singur! Nu sunt destui la moșă?“

„Ba sunt, coconiță, der nimenea pe lumea asta nu mi-a făcutu vr'odată mai multă bucuriă ca D-ta.“

„Se pôte?“

„Da, coconiță, este prea adevărat!“

„Mi pare bine, Veto, căci tocmai voiam să te scap de moșă. Să nu'ți pară lucru curiosu, eu am de gând să te iau cu mine la Buzău.“

„Să mă iai la Buzău, coconiță?“

„Da, Veto! Și nu'ți pare bine?“

„Ba, dreptu spunându, imi pare foarte bine!“

„Va să dică te invoesc să vii la Buzău?“

„Eu n'ășu învoi bucuros, numai ce va dice boerul, ce va dice cocôna Marișă?“

„Ce va dice? N'are ce să dică!“

„Atunc... am să viu, coconiță“, dise Veta de totu hotărit. „Am să viu de bună seama, căci țiu la d-ta și sunt sigură, că n'are să'mi fiă mai rău ca la boerul.“

XVI.

Erăși rămasese cocôna Marișă singură, erăși începuse a se munci cu gândurile și a nu'și pute găsi repansul. E mare nefericire pe omă a sci ceva, și a nu sci de totu aceea ce'lă nelinișteșce; e mai bine a nu sci nimic și a trăi în credință, că tôte mergu bine, căci atunc cel puțin trăese cu imaginațiune, și imaginațiunea totuși îi aduce cuiva o liniște în sufletul său. Cocôna Marișă însă nu putea fi astfel, deorece ea vedea la fiă-sa nemulțămire, vedea, că Olga nu se simte bine în căsătoru sa, și era în neastempêru, că nu cunose adevărata pricină, și cu deosebire se năceșea, că ea nu spune nimic. Cocôna Marișă vedea în acestu lucru unu disprietă față de ea, vedea că Olga într'adeveru e nenorocită, der undu'șt acum chiar și mama, răbdă în sine, nu spune nimic, nu destăinuiesc nimic, și simția orecum, că ea este vinovată în lucrul acesta.

„Nu putem eu să impacu lucrurile cu doctorul din Rimnicu, nu putem să mai așteptu, căci și așa, uite că doctorul nu s'a căsătorit? Ei... der ce s'mi facu capul“, dicea ea iritată de totu.

Cocôna Marișă era cum este mai rău. Nu se apuca de unu lucru să'lă ducă îndeplinire până la sfârșit, și se apuca de altceva și astfel într'una tândălea în drēpta și în stânga, și numai făcea ce făcea,

se certa cu coconul Mitică și pleca la Buzău. Asemenea făcea și acolo, se lua la certă cu surorile ei, cu Zoia și cu Susana, le improșca cu vorbe urite și cu blăsteme și era într'una năcăjită, când acestea îi puneau întrebarea: orbă ai fostu? n'ai vedut? tu ești soră mai mare... noi am credut, că va fi bine... noue ni-a plăcutu de Iorgu, și alte multe de felul acestora.

Astădi tocmai aștepta cu masa pe bărbatu-său, pe Mitică, și fiindcă nu venia, era năcăjită alu focului.

„Unde va fi stându atăta?“ își puna ea întrebarea și se nedumera în sine atât pentru una, cât și pentru alta.

„Bine căi venit udată!“ dise cocôna Marișă bărbatului ei, care intra tocmai pe ușe. „S'au ricitu bucatele!“

„Ei, și?“ grăi apăsatu Mitică.

„Apoi da, căci tu acum nu te mai gândești la nimic, și-ai făcutu datoria de tată. Pe Nicu l'ai lasat în voia lui Dumnezeu la Viena. Nu'i mai scrii nimic, nu i'ai trimis parale și elu bietul și-a scris de atăta vreme.“

„I-oiu trimite. Nu i-am datu destul? I-am trimis mai când era vr'o 500 de lei și acum er după parale? Ce are elu de gând? Nu se gândesc, că a

Totă la stăruința răposatului, notarii acelui cercă au fost siliți a se înscrie ca membri la societatea de lectură mângâiată din Vințului interior, unde făcând solvia regulată câte 4 fl. anual, din care se plătie abonamentu pentru diarele ungurești, între cari nu se afla nici unu românesc, deși notarii, afară de 2, toți sunt români.

Avisu celor slugarnici, avisu d-lor notari români de a fi și de aici înainte membri ai „Kulturegylet“-ului și ai societății ungurești de lectură din Vințu interior, că nu sunt școli și societăți române, cari asemenea au lipsă de ajutoare!...

Trandafir.

Brăila, 5 Febr. 1890.

Societatea „Carpații“ și balul ei din estu anu. In necazul tuturor acelu cari trecând în România caută să rupă orice legătură cu patria părăsită și să ștergă din minte-le ori ce amintire din copilăria lor, ardelenii din Brăila, seu așa dișii „Mocani“, păstrează în pepturile lor inima românescă și nu lasă să se scape nici o ocaziune fără să se dea pe față dorințele și aspirațiunile lor. Astăzi ei sunt uniți în societatea „Carpații“, secția Brăila, care prosperază pe di ce merge. Această societate dă în fiecare anu câte un bal și balurile acestea sunt cele dintăi în Brăila. Anul acesta balul s'a dat la 3 Februarie în salonul „Bali“. Decorațiunea salonului tare bogată și proprie balului societății „Carpații.“ Pe lângă numele mai multor tineri seu orașe de peste munți, se vedeau și chipurile încadrate în flori ale câtorva bărbați de merite, între cari voiu aminti pe alu lui Andreiu Mureșianu, alu lui Șaguna, alu lui Iancu și altele. Chiar dela deschiderea balului publicul era în număr destul de mare, și nu după multu timp salonul gema de lume și încă de o lume alasă și românescă. Acuma frumșetea era și mai mare. Decorațiunile salonului se uitau, pare, cu invidiă la bogatul și pitoresculu costum național, în care erau atatea și atatea drăgălașe domișore și dômne, pe când nenumăratele luminări ardeau palide, copleșite de rașele de lumină ce scilpiau din atăția ochi fermecători. Pe lângă jocurile de salou s'au jucat și jocurile naționale: Romana, Hora Bucovinei și Mureșanca, cari deși cam meșteșugite, s'au executat de altfel bine. Intre pauze s'a mai executat și Romanul de vro 12 tineri îmbrăcați în costumul național. Balul se sfârși în dor de di, când muzica militară intonă în aplausele tuturor celor de față unu „Deșteptă-te Române“.

După încheierea balului căți-va dintre membri societății, în frunte cu președintele ei, precum și alți mai mulți domni veniți în Brăila anume pentru

balu, se opriră pentru ca să mai petreacă încă câteva momente împreună. Se ținură cu această ocaziune pentru Români apăsați mai multe toasturi pline de însuflețire și inimă românescă. Și pentru ca aceste discursuri să fii însoțite de fapte, se propuse și se primi propunerea de-a se contribui cu câte 6 lei, din care se plătescă abonamentulu la „Gazeta“ de Duminecă, ce se va trimite la mai multe comune din Ardeal după chibzuința On. Redacțiunii.

Onore contributorilor. P.

Literatură.

„**Transilvania**“, fôia Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, Nr. 2 a apărut cu următorul sumară: Cărțile cele mai bune și bibliotecile populare de Dr. Georgiu Popa; Spicuri di autori streini asupra Românilor, de P. Broșteanu; Lucrul de mână în șole, de G. Moianu; Câteva observări asupra scrierilor din popor, de G. Sima a lui Ionu; Literatură populară (Doine), adunate de Ionu Popu Rteganul. Partea oficială; Procesu verbalu alu comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român luat în ședința dela 4 Februaru n. 1890.

Familia, diaru beletristicu-literaru, apare în Oradea mare în fiecare Duminecă și costă pe an 10 fl. pe 1/4 an 2 fl. 70 cr. Redactoru: *Iosif Vulcanu*. — Nr. 6 dela 11 (23) Febr. contine: *Soneta*, de M. Eminescu; *Sore cu ploia* (novela), de V. R. Buticescu; *Ia destă-te firu de teiu!* (poesia), de Radulescu-Nigeru; *Cultura*, cartile: „Corvina“, de V. Babeșu; *Jertfa* (textu și ilustrațiune); *Căluceniulu seu Căluceriulu* (credințe și datini), de Aurelu Iana; *Amicia e de aur* (comediă într'unu act), prelucr. de N. A. Bogdanu; *Din ziua de adf* (poem în prosă), de Gr. Sima alu lui Ionu; *Serisore din Cernăuți*, de D. O. Olinescu; *Literatură și arte; Teatru și muzică; Ce e nou? Carnevalu; Oglinda lunei; Ghicitoare* (în poesia), de Maria Juica; *Posta Red.*

Amiculu Familiei, diaru beletristicu și enciclopedicu literaru, cu ilustrațiuni, apare în Gherla de 2 ori pe lună în număr de câte 2—3 côle și costă pe an 4 fl. (10 franci). Redactoru: *Nicolau F. Negruțiu*. — Nr. 3 dela 1 Februarie contine: *Simionu Bărnuțiu schiță biografică*, (urmare); *Păruca* (novela orig.), de Ios. Popescu; *Cartea cântecelor*, trad. de George Coșbuc; *Coroană și iubire* (narațiune istorică), tr. de Aurelu C. Domsa; *Serisore din România* (urmare), de C. P. Păcurariu; *Diverse*; *Tinera văduva se gata de balu* (ilustrațiune); *Găcitură de șahu*; *Glume* (cu ilustrațiuni).

Nr. 4 dela 15 Febr.: *S. Bărnuțiu* (fine); *Peruca*, *Dece ore și încă totu nu suneți gata* (ilustrațiune); *Cartea cântecelor*; *Sorțea văduvei* (narațiune umoristică); *Craii dela răsăritu* (snovă) trad. de I. E. Prodanu; *Poveste* (poesia) de Lucreția Saciu; *Studii igienice*, de Dr. Em. Elefterescu; *Diverse*; *Găcitură numerică*; *Glume* (cu ilustrațiuni) etc.

Tenoristulu Grigorie Gabrielescu.

In teatrulu comunalu din Triestu, tenoristulu Gabrielescu a secerat u noi leuri in opera „Il Re di Lahore“. Etă ce scriu diarele:

„*L'Adria*“. Cu privire la artiști de cantu, primele onoruri aparțin netăgăduitu personagiului principalu, tenoristulu Gabrielescu, carele deja in „Asrael“ a dobânditu stima pentru eminentele sale calități atât de cântărețu cât și de actoru și carele in opera acesta ajunge până la unu astfel de grad de perfecțiune, încatu mai multu nici că s'ar putea pofti, — ba s'ar putea chiar dice că partia regelui „Alim“ s'a scrisu anume pentru elu. Deja in primul act a aruncatu frasa predominantă cu unu accentu atât de infocatu, încatu a entusiasmatu publiculu și a smulsu aplausulu chiar și celor mai renitenți, astfel că după căderea cortinei fii de trei ori chemat pe scenă. Tot de atatea ori a fost chemat in minunata scenă de morte în al doilea finalu, pe care o representă Gabrielescu cu atata adevăr și cu accente atata de sfășietore de mână și de durere, paradându in același timp cu note atatu de limpede și pătrunțore, încatu a mișcat și a agitat auditoriulu, care nu înceta de alu aclama. Gabrielescu nici într'o partiă atatu de obositore n'a arătat nici chiar unu moment oboselă. In alu treilea, alu patrulea și in ultimulu act a cântatu cu aceeași vociune, cu egală vigore și fragețime a vocei. Astfelu fiecare frasă a sa smulge aplausele, cărora apoi le urma chemările pe scenă.

„*Il Piccolo*“. Esecuțiunea operi a fostu escelentă diu partea tenoristulu d-lu Gabrielescu, carele se dovedi că artistu de primulu rang. Tenoristulu Gabrielescu („Alim“) este unu artistu, care trebuie să impună prin adevăratele și constantele sale merite artistice oricărui publicu inteligent. Vocea sa și in această operă se dovedi că cultivată in școlă escelentă. Cântă forte intonatu și esactu, se infuria perfectu și își dă silința cu iubire in particularitățile sale cele mai amăruntite, in intręga sa partiă, care fiindu de țesătură pătrunțore se potrivește deservit cu mijlocele sale. Fii unanimu sărbătoritu de publicu in intręga operă.

„*Il Mattino*“. Gabrielescu („Alim“) cu tôte că s'a fostu destăinutu deja in „Asrael“ ca unu escelentu artistu, a întrecutu tôte așteptarea. Succesulu ce l'a obținutu acestu destăinutu tenoristu se pôte numi într'adevăr triumfal. Primulu aplausu l'a secerat cu frasa sa de introducere — așa numită introducere maiestosă și a cântatu cealaltă „Non n'avrai tiranne“, care precede pre frumosulu finalu, in un modu încatu publiculu a eruptu in continue semne de admirațiune. A esecutat patetica romanță „Anima dolce e cara“ in alu patrulea act, a căreia repetitiă a acclamat'entu entusiasmatulu publicu, ceea ce însu nu i-s'a conșcut. Peste tot a fostu într'adevăr admirabilu atatu in cântarea-i pururea minuțiosă, cât și in nobleța acțiunii. Nu mai este de lipsă să adaugămu, că a secerat aplause la fii-care frasă și adevărate ovațiuni la finele fii-cărui act.

DIVERSE.

Rege mortu de fôme. Regele însulu Pelew a plecatu, dimpreună cu fiulu

seu și cu alți șese argați, să facă o plimbare cu barca pe Oceanulu-pacificu. Nu ajunseră departe de insulă, când deodată se născu o furtună mare și barca, espusă valurilor, a rătăcit 18 zile departe de insula Pelew. Optspreșce zile suferiră cu mare chinu fômea ce-i mistuia. Intr'o di însă regele hotărî ca să se ucidă celu mai tineru dintre ei și să se impartă fii-căruia câte-o bucată. Celu mai tineru era tocmai fiulu seu. In momentulu când regele porunci argaților să pună capetu vieții fiulu seu, nimeri o naiă, ce venia din apele chineze, care luă pe bordulu seu pe nenoroții rătăciți. Pentru rege însu ajutorulu acesta fii zadarnicu, căci elu slăbise de fôme intru atata, încatu nu peste multu muri. Insula Pelew, alu căreia rege se sfârși in modu așa de trist, se estinde in gradele 3—8 spre apus de insulele Caroline, aprupe de Australia. Regatul Pelew se compune din 26 insule, dintre cari cea mai de frunte se numesce Babelthonap. Locuitori ei sunt numeroși și se țin de rassa malaică, colorea feței lor e roșă întunecată, sunt robuști și răboinici. Părulu lor lungu și negru ilu lasă liberu. Nasulu li-e turtitu și privirea sêlbatică. Dinții și i vâpșesc. Pielea și-o tetovéză, iubescu podôbele, dér umblă aprupe goi. Sunt poligami, dér se închină numai unu Dumneșeu, numitu „Jarris“ și cred in vieta viitoare. Ei iubescu joculu și muzica. Furtulu ilu pedepsescu cu morte. Insula e forte productivă.

Tineretă vecinică promite mediculu Malicomico din Neapolu, care vestesce, că elu a descoperitu baciulu, care causează bătrânețea in organismulu omului și că tot-odată a descoperitu și modul prin care pôte omori acestu micrôb pericolosu.

Țarul ca proprietaru. Stăpănitulu împărăției rusesci este celu mai mare proprietaru de pământ in lume. Cuprinsulu proprietăților sale e de peste 50 milioane hectare, o estindere cam de mărimea Franciei.

O descoperire archeologică din cele mai insemnate s'a făcutu la Constantinopolu. Intr'o casă, situată lângă sfânta Sofia, s'a găsit o comoră ce se crede a fi a vechilor împerați greci. Intre alte obiecte s'a găsit o colecție de arme, ce au fostu ale împăratulu Constantin Paleologu.

Colera in Persia. După diarulu oficialu din Petersburgu, in Persia se întinde colera; centrulu epidemiei e la Tauris-Hamadan, câte-va sate de verște numai de la granița rusescă. Guvernulu rusescu a orânduit măsuri profilactice, și a interdișu supușilor ruși de naționalitate persă orice pelerinaj in Persia seu in Turcia.

Editoru și Redactoru responsabilu.
Dr. Aurel Mureșianu.

mai secatu și la noi comora, căci uite, am măritatu pe Olga și am scos o sumă grznică din afacere? Ce te gândesc și tu? Crești că la noi sunt francii pe garduri?

„Apoi bine, atunci de ce stăruiai să plece așa grabnicu? Ți-era frică de elu? Curată rușine pentru unu omu ca tine.“

„Nevastă, lasă-mă in pace!“

„Da, da, ți-era frică de Veta. Ei, acum s'a dus și ea, căci adf dimineță i-am dat' o Olgei la Buzău.“

„Cum i-ai dat' o?“

„Fôrte bine! Eu n'avem lipsă de ea aci la moșia.“

Mitică se nēcăji și se desbracă furiosu de haina de pe desupra. Incruntă din sprâncene și se aședă la masă. Nu dize nimic cătră nevastă-sa, ci sta posomoritu uitându-se in farfuriă.

„Ce te mai fandosești atata? Spune căți pare rău și rămăi cu spusulu, căci mai mult n'ai ce face. Nu cumva te vei amesteca și in trebile servitôrelor? Curată batjocură, ca unu bărbatu să se amestece in trebile femeilor. Bine dizea Olga, când ți-a spus de vorbele ce le-ai dișu Smarandei. Nu cumva ilu insurai pe Vladu? Și-apoi cu cine, cu o servitôre ca Veta! Măi...măi, că mare dragoste te-a ajunsu...! Și de ce atata interesu față de o servitôre...? Bagă de sêmă!“

„Ești femeia bătrână, ai... puté tăce,“ grăi Mitică scurtu și începuse să șie scotă in farfuriă.

„Ba nu, đeu, eu nu te înțelegu, de ce te superi, că a luat Olga pe Veta!“

„Eu? Eu nu mă supără de locu. Mă miră numai de tine, căți flutură prin capu așa idei proște.“

„Ce idei?“

Mitică nu dize nimic, ci și umplu paharul cu vinu și beu.

„Vești, Mitică, cum ești tu? Până acum par că eri altfel. Tu par că nici nu ții la copiii tui,“ grăi cocóna Marița cu ochii lacrimați.

Mitică se uită la nevastă-sa.

„Ce vrăi?“ dize elu in cele din urmă. „Ce vrăi? Nu vești câtă sunt de ocupatu. Nu vești, că nici trebile nu mergu cum ar trebui să mergă. Nu vești că slugile mă fură, nu vești, că n'am pe nimenea omu de încredere la moșia, și tu imi umpli capulu cu felu de felu de flēcuri...? Nu mi-am făcut datoria? N'am trimesu pe Nicu la studiu, nu i-am dat bani?... N'am măritatu pe Olga? Ce vrăi mai multa? Vrei, să mă ruineză cu totul? Nu cumva voiu da totu ginere-meu?... Da, voi, femeile, atata sciți... să plângăți, și credeți, că cu atata e destul.“

Ei; câte are unu bărbatu pe capulu lui!... Scii tu ce polițe am să plătescu peste o săptămână-două, scii tu ce se înverte acum in capulu meu? Nuți aduci aminte,

că lui Iorgu i-am datu unu giru de 8,000 de lei? Ți-ai uitatu?... Și eu n'am nici unu omu de încredere înpejurulu meu. Tocmai de aceea credeam de Vladu, că n'ar fi fostu rău s'eu amu pe lângă mine.“

„De ce l'ai alungatu pe Alexe?“

„Alexe mă fură... cu tôte acestea vedu, că era mai bunu ca ceilalți... Am s'eu aduc inapoi, căci altfelu nu mai merge.“

„Eu nu dicit s'eu aduc.“

„Se înțelege, tu nu dicit nimic. Tu mă nēcăjescu într'una cu felu de felu de lucruri și nu mi spui nimica lămuritu. Ce-i cu Olga? Nu trăesce bine cu bărbatu-seu? Spune mi!“

„Nu sciu, Mitică, dér așa mi-se pare.“

„Apoi bine, să-mi terminu cu porumbulu și voiu vedé ce e de făcutu. Voiu fi mai liberu, voiu merge mai desu pe la Buzău. Eu nu am auzitu nimica de tôte căte imi spui. Am auzitu câte ceva, ce e drept, dér nu așa lucruri grozave, încatu Olga să nu pôta trăi bine.“

„Eu vedu, că Olga este nefericită.“

„Tu vești, mi-se pare, totu mai multa decât este.“

„Nu-i așa, Mitică,“ grăi cocóna Marița oftându.

„Fii cu minte, Marițo... fii cu minte!“

(Va urma.)

Cursul pieței Brașov			
din 21 Februarie st. n. 1890.			
Banconote românești Cump.	9.27	Vând.	9.29
Argint românesc	9.22	"	9.25
Napoleon-d'ori	9.37	"	9.40
Lire turcesc	10.62	"	10.67
Imperiali	9.62	"	9.67
Galbini	5.48	"	5.53
Seris. franc. „Albina” 6%	—	"	—
" " 5%	99.50	"	100.—
Ruble rusesci	1.27 1/2	"	1.28 1/2
Mărci germane	57.90	"	58.10
Discontul 6—8% pe an.			

Cursul la bursa de Viena	
din 21 Februarie st. n. 1890.	
Renta de aur 4%	103.60
Renta de hârtă 5%	99.50
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	116.60
dto argintă	95.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	—

Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	113.60
Bonuri rurale ungare	88.60
Bonuri croato-slavone	105.—
Despăgubirea pentru dijna de vină ungurească	100.50
Imprumutul cu premiul ungurească	137.75
Losurile pentru regularea Fisei și Șghedinului	127.75
Renta de hârtă austriacă	88.80
Renta de argintă austriacă	89.—
Renta de aur austriacă	110.35
Losuri din 1860	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	332.—
Acțiunile băncii de credită ungar.	352.25
Acțiunile băncii de credită austr.	322.—
Galbeni împărătesc.	5.56
Napoleon-d'ori	9.39
Mărci 100 imp. germane	58.02 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	118.75

Avisul d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerării să binevoiască a serie pe cuponul mandatului postal și numărul de pe fâșia sub care au primitul diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a serie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscută tuturor d-loru abonați, că mai avem din anii trecuți număr pentru complectarea colecțiilor „Gazetei”, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administrație în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.”

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șase luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șase luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șase luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șase luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiască a serie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octombrie 1889.

Budapesta—Predealu				Predealu—Budapesta				B.-Pesta-Aradu—Teius				Teius—Aradu—B.-Pesta				Copsa-mica—Sibiu				
Stație	Trenu accele-	Trenu accele-	Trenu omni-	Stație	Trenu accele-	Trenu accele-	Trenu omni-	Stație	Trenu omni-	Trenu de pers.	Trenu de pers.	Stație	Trenu mixt	Trenu de pers.	Trenu mixt	Copsa-mica		Stație	Trenu mixt	Trenu de pers.
	ratu.	ratu.	bus		ratu.	ratu.	bus		bus	bus	bus		bus	bus	bus	bus	bus		bus	bus
Viena	3.40	8.—	8.—	Bucuresci	7.35	—	—	Viena	11.—	3.40	Teius	11.24	3.—	1.42	Copsa-mica	2.05	4.35	Sibiu	2.05	4.35
Budapesta	9.30	2.—	3.10	Predealu	12.50	—	—	Budapesta	7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.23	Șeica mare	2.38	5.05			
Szolnok	11.18	4.05	7.22	Timișu	1.19	—	—	Szolnok	10.42	12.38	Vințulu de josu	12.30	4.10		Lómneșu	3.22	5.46			
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	—	1.55	—	—	—	3.53	5.36	Șibotu	1.01	4.43		Oca	3.46	6.17			
Oradea-mare	2.22	7.01	8.46	Brașovu	2.15	4.54	7.07	Aradu	2.17	4.29	Orăștia	1.32	5.13	Sibiul-Copsa-mica						
Várad-Velence	2.30	7.11	9.18	Feldióra	2.47	5.37	7.44	Glogovațu	2.37	4.41	Simeria (Piski)	2.03	5.47	Sibiu		9.10	9.50			
Fugyi-Vásárheli			9.27	Ápáza		6.15	8.09	Gyórok	3.37	5.05	Deva	2.52	6.27	Oca		9.37	10.14			
Mező-Telegd	3.—	7.41	10.21	Ágostonfalva		6.43	8.29	Paușa	4.05	5.17	Brametca	3.23	6.54	Lómneșu		10.05	10.40			
Rév	3.31	8.16	11.38	Homorodu	3.56	7.31	9.07	Radna-Lipova	4.27	5.38	Ilia	3.55	7.20	Șeica mare		10.40	11.10			
Bratca			12.16	Hașfalău		9.09	10.34	Conop		6.05	Gurasada	4.08	7.32	Copsa-mica		11.09	11.35			
Bucia			12.54	Sighișora	5.28	9.33	11.09	Bérvava	6.23	7.57	Zamú	4.44	8.03	Cucerdea-Oșorhei						
Ciucia	4.24	9.05	1.57	Elisabetopole	5.57	10.02	11.09	Soborșinu	7.20	8.42	Soborșinu	5.30	8.38	Cucerdea	3.05	10.20	3.25			
Huiedin	4.52	9.35	3.11	Mediașu	6.19	11.04	11.35	Zamú	7.55	9.11	Bérvava	6.27	9.27	Cheța	3.35	10.50	3.58			
Stana			3.40	Copsa mica		11.24	12.19	Conopu	8.26	9.39	Conopu	6.47	9.46	Ludoșu	3.51	11.11	4.15			
Aghirșu			4.15	Micásasa		11.39	11.59	Radna-Lipova	8.47	9.55	Radna-Lipova	7.28	10.20	M. Bogata	4.06	11.20	4.41			
Ghirbău			4.36	Blașiul	7.09	12.30	12.15	Pauși	9.11	10.13	Gyórok	7.59	10.50	Iernut	4.43	11.57	5.28			
Nădășeli	5.49	10.35	5.26	Craciunetu		12.45	12.43	Deva	9.42	10.37	Glogovaț	8.28	11.16	Sănpaula	4.58	12.12	5.44			
Cluși	6.02	11.02		Teiușu	7.42	1.13	1.07	Simeria (Piski)	9.59	10.53	Aradu	8.42	11.30	Mirășteu	5.21	12.36	6.08			
Apahida		11.23		Áiud	8.05	2.28	2.11	Orăștia	11.—	11.39	Budapesta	6.—	8.15	Oșorheiu	5.40	12.55	6.27			
Ghirșu	7.28	12.44		Viințulu de susu		2.48	2.33	Șibotu	11.29	12.01	Viena	1.40	6.05	Reghinul-sas.	7.35	—	—			
Cucerdea	7.52	1.27		Uióra		2.56	2.40	Vințulu de josu	12.02	12.29	Szolnok			Reghinul-sas.	7.35	7.—	—			
Uióra		1.34		Cucerdea	8.32	3.14	2.46	Alba-Iulia	8.55	12.19	Budapesta									
Vințulu de susu		1.42		Ghirșu	9.—	4.01	3.27	Teiușu	9.54	1.06	Viena									
Áiud	8.21	2.07		Apahida		5.28	4.47	Simeria (Piski)-Petroșeni												
Teiușu	8.38	2.26		Cluși	10.21	5.56	5.08	Petroșeni-Simeria (Piski)												
Craciunetu		3.11			10.41	6.45	5.32	Simeria	6.47	11.54	Petroșeni	9.36	4.26							
Blașiul	9.18	3.24		Nădășeli		7.06	8.36	Streiu	7.40	12.37	Banița	10.17	5.12	Reghinul-sasescu-Oșorheiu-Cucerdea						
Micásasa		3.54		Ghirbău		7.37	9.02	Hașegiu	8.51	1.28	Crivadia	10.58	5.55	Reghinul-sas.		8.25	8.—			
Copsa mica		4.09		Aghirșu		7.72	9.32	Pui	10.02	2.23	Pui	11.42	6.41	Oșorheiu		10.—	9.49			
Mediașu	10.08	4.39		Stana		8.03	10.11	Crivadia	11.02	3.11	Hașegiu	12.23	7.26							
Elisabetopole	10.32	5. 1		B. Huiedin	11.54	8.24	10.51	Banița	11.50	3.53	Streiu	1.12	8.14	Mirășteu	6.45	12.15	10.20			
Sighișora	11.07	5. 5		Ciucia	12.24	9.04	12.16	Petroșeni	12.30	4.25	Simeria	1.51	8.50	Sănpaula	7.05	12.35	10.39			
Hașfalău		6.12		Bucia		9.20	12.50							Iernut	7.28	12.58	11.02			
Homorodu	12.31	7.32		Bratca		9.37	1.19							Ludoșu	7.50	1.19	11.23			
Ágostonfalva		8.17		Rév	1.03	9.55	2.—	Aradu	6.12	4.12	Timișóra	6.25	1.15	M. Bogata	8.23	1.49	11.53			
Ápáza	1.20	9.06		Mező-Telegd	1.29	10.20	3.04	Aradul nou	6.36	4.38	Mercizfalva	7.19	2.04	Ludoșu	8.31	2.02	12.06			
Feldióra	1.40	9.45		Fugyi-Vásárheli		10.47	3.36	Németh-Ságh	7.01	5.01	Orcozifalva	7.46	2.26	Cheța	9.12	2.18	12.22			
Brașovu	2.14			Várad-Velence		10.57	3.52	Vinga	7.30	5.29	Vinga	8.15	2.56	Cucerdea	9.44	2.46	12.50			
Timișu	3.17			Oradea-mare		11.04	4.03	Orciofalva	7.55	5.47	Németh-Ságh	8.36	3.13							
Predealu	3.40			P. Ladány	2.04	11.19	4.47	Mercizfalva	8.13	6.04	Aradul nou	9.11	3.51							
Bucuresci	9.30			Szolnok	5.—	3.31	11.51	Timișóra	9.04	6.50	Aradu	9.27	4.05	Simeria (Piski)-Unied.						
				Budapesta	7.15	6.30	9.55							Simeria (Piski)			2.18			
				Viena	1.40	1.40	7.15							Cerna			2.39			
														Uniedóra			3.08			
Murășu-Ludoșu-Bistrița				Bistrița-Murășu-Ludoșu				Ghirșu—Turda				Turda—Ghirșu								
Murășu-Ludoșu			4.30	Bistrița			3.—	Ghirșu	9.33	4.19	Turda	8.29	3.19							
Tagu-Budatelecu			7.27	Tagu-Budatelecu			6.49	Turda	9.54	4.40	Ghirșu	8.50	3.40							
Bistrița			11.—	Murășu-Ludoșu			9.25													
Nota: Numeri încadrați cu linii grose însemnează orele de noapte.																				